

stride og kæmpe imod, og det er efter min Overbevisning et meget urigtigt Princip, som Udvalget der har villet bringe i Forslag.

Drogendahl: Jeg vil nødig have, at, naar jeg finder mig foranlediget til at udtale mig mod Udvalgets Forslag til § 1, at da denne Udtalelse skulde betragtes som en Opposition mod selve den Foranstaltning, som Lovven gaaer ud paa at fremme. Jeg troer med Udvalget og med Regjeringen, der har foreslagt Udkastet, at det er en meget vigtig Ting, som bliver forsøgt, at udvide Træplantningen i Klitterne til en større Udstrækning end den, hvori den hidtil har været anvendt; men jeg kan ikke være enig med det ærede Udvalg i, at man skal gøre det til en Stats sag, og navnlig til en Stats sag paa den Maade, at Befolkningen og Tilsynet fornemmeligen hviler i Regjeringens Haand. Jeg kan ikke nægte, at, naar Udvalget her foreslaaer under Nr. 1, at alle Udgifter til Træplantning skulle udbæres af Statskassen, kan det være i Overensstemmelse med de Grundsætninger, som ligge i Lovforslaget, navnlig med den Bestemmelse, der ligger i Lovforslagets § 5, at Regjeringen vil have en Overautoritet over det hele Sandflugtsvæsen mellem Regjeringen og Amtsrådet. Men denne Foranstaltning kan jeg ikke finde rigtig. Naar det lykkes med Træplantning, og denne skeer i noget større Udstrækning, saa vil Antagelsen af det af Udvalget foreslaaede Princip medføre, at vedkommende District vil blive fritaget for at udbæde nogensomhelst Udgift til Sandflugten, og det troer jeg ingenlunde er rigtigt. Vel har den ærede Ordfører her sagt: „Ja, der er ikke mere Grund til at paalægge en stor Deel af et Amt at deeltage i Udgifterne til Træplantning end hele den øvrige Deel af Staten.“ Jo, det er der; thi vi have nu engang en Amtsgemeinde. Naar man vil giennemføre det Princip, som jeg vil tillade mig, uden at lægge nogen ond Betydning i Ordet, at kalde et egoistisk Princip, og som synes at være fremkommet ved flere Leiligheder, at Udgifterne til et saadant Foretagende kun skulde bæres af dem, der vare umiddelbart interesserede i Sagen, saa maae vi opløse alle Forhold, ikke

alene Communesforhold, men ogsaa det hele Statsforhold; det gaaer paa ingen Maade an. Naar man vil sige, at det beroer paa en Tilfældighed, om et vist District er kommet ind i det ene eller andet Amt, da svarer jeg, at det nu engang er saaledes inddeelt, og de maae dele Stæbne med hinanden. Man kan ikke saaledes opløse Communerne i enkelte individuelle Partikler; det gaaer ikke an. Dertil kommer endelig, at naar den ærede Ordfører siger, at det for en stor Deel af Amtet er ligegyldigt, om Klitstrækningen bliver tilplantet eller ikke, om Sandflugten der bliver dæmpet eller ikke, saa er det ikke Tilfældet. Det enkelte District kan vel have en saadan Vælgelighed; at det ikke har umiddelbar Fordeel af, at Sandflugten bliver dæmpet; men paa Grund af dens Vælgelighed har det flere Fordele, som medføre, at det ogsaa maae dele Byrderne. Jeg vil tage et Exempel, som jeg troer blev nævnt her, om ikke i denne Sag, saa dog tidligere ved en anden Leilighed, ved en lignende Sag her i Salen. Jeg vil tage Exemplet fra Thisted Amt. Man kan sige, at Den Mors kan det være ligegyldigt, om Sandflugten i Gassing-Næs Herreder eller Hanherred blev dæmpet der. Der er ingen Fare for, at Sandflugten skal naa over den Fjord, som skiller dem; men jeg vil svare hertil, at det kan vel have Noget for sig, men at Beboerne dog have Fordeel af, at Den ligger paa det Sted, hvor den ligger, saa nær ved Aggercanal og det seilbare Vand, som omgiver den. Det gaaer virkelig ikke an at opløse Amtene i individuelle Atomer. Det er ved en saadan Foranstaltning som denne, hvor vigtig den end kan være, ikke rigtigt at forcere den frem, forinden Interessen er tilstede paa Stedet selv. Thi med al Agtelse for de Personligheder, som Regjeringen kan vælge, naar den staaer som ubelukkende Administrator for sin egen Regning af saadanne Foranstaltninger, vil det dog kun lykkes med stort Besvær og maafee slet ikke, naar ikke den paagældende Egn har Interesse derfor. Jeg skal navnlig, hvad Plantningen angaaer, gøre opmærksom paa et Punkt, som er af meget stor Vigtighed, for at den skal lykkes; det er nemlig Fredningen. Men er der ingen Interesse